

La duresa del Tour de França colpeja Paula Blasi: adeu al blanc en un ambient irritat

L'espluguenca perd dos minuts i mig en una jornada trencacames que dinamita l'estratègia de l'UAE

"La carretera parlarà". El mantra utilitzat per la direcció de l'UAE per esquivar les preguntes sobre qui és la veritable líder de l'equip s'ha manifestat amb cruesa en la cinquena etapa del Tour de França.

L'atac entre les vinyes del Col de Durbize de Demi Vollering, vencedora final d'una dura jornada amb vuit ascensions i gairebé 3.000 metres de desnivell, ha rebotat la carrera a uns 30 km de meta. Paula Blasi ha estat com una de les víctimes més il·lustres de l'agressiva iniciativa de la neerlandesa. La duresa de la ronda gal·la castigava l'espluguenca l'endemà de la reconfortant contrarellotge de Dijon.

En veure que la seva lloctinent de luxe endarreriria posicions, la cap de files Longo Borghini també s'ha desinflat i ha deixat la polonesa Wlodarczyk com a única representant de la teòrica tricefàlia de l'UAE. Una tàctica fins ara ineficient.

A l'hora de la veritat, el vertiginós ritme imposat per Vollering, Reusser, que conserva el groc, i Niewiadoma-Phinney han provocat que Blasi perdés 2:27 minuts a l'arribada, caient de la setena a la desena posició, a 3:51 de la suïssa. La corredora resident a Llívia també s'acomia, provisionalment, del mallot blanc. Ara és tercera al rànquing de joves, per darrera de Niedermaier i Holmgren.

"No ha estat mai una criada"

Però Longo Borghini també s'ha deixat un temps preciós (1:43 minuts) i ha acabat d'espatllar un dimecres que la italiana havia començat amb una irritada declaració sobre el rol de Blasi. "No ha estat mai una criada, vinga, va!", ha etzibat la de Verbania, tipa de sentir el seu nom quan s'especula que la catalana corre frenada per la seva esquadra. Tampoc Wlodarczyk, la pitjor del trio a la crono, ha pogut seguir les cap de cursa a l'últim port, el Mont Brouilly, i ha perdut 45 segons.

I ara què? Dijous nova etapa trencacames, i divendres el Mont Ventoux. Blasi mantenia a la sortida que eren "l'equip més fort", però el cop de realitat de la jornada marca un punt d'inflexió. Acceptar el rol d'assistent no hauria d'estar renyit amb si les líders flaquegen i posar a prova l'estratègia per si la porta allà on no arriben les cames.